

Hej, mitt namn är Ernesto Gutiérrez. Jag är doktorand från KTH och jag är med i ett nätverk av doktorander som kallas PIEp forskarskola. Vad jag skulle vilja berätta för er är vad har betytt för mig, som doktorand, att vara med i den här forskarskola. Den här är en personlig berättelse, men jag tror att det är, ungefär, vad flera andra doktorander också har upplevt.

Hur var det innan forskarskolan bildades? Jag antar att flera av er själva har varit doktorander någon gång, eller har forskat eller studerat. Så ni vet hur det är. Man känner sig lite ensam. Man saknar omkring sig någon som är intresserad att diskutera specifika frågor på ett djupare sätt. Det kändes som om en och var av oss doktorander var isolerat i sitt eget rum, i sitt lilla område.

Dessutom är jag ingenjör. Och när man forskar inom innovation, så brukar man prata om vissa saker där en ingenjör inte känner sig hemma i. Man pratar om kommunikation, lärande, kognition. Man känner att det borde finnas andra personer, med en bakgrund i andra discipliner, som skulle kunna mycket mer om såna aspekterna. Men om det var svårt att kunna hitta någon att prata med, att kunna träffa någon som dessutom hörde till en annan disciplin kändes nästa omöjligt. Så var det hur det kändes för flera doktorander.

En dag kommer Martin Grimheden och säger: Ni är nu en forskarskola. Ni får göra vad ni vill. Om det inte kostar så mycket och det känns vettigt. Man är inte van att lyssna på såna direktiver, så det var lite förvånande i början. Men då pratade jag med Malin och Magnus från Lund, och Sven från Luleå. Vi inbjöd en docent från en psykologisk institution. Han pratade med oss om kommunikation, från ett perspektiv, som vi aldrig hade pratat förut. Och vi diskuterade med honom vad det skulle kunna innebära för innovation. Sedan träffade vi en person specialist om lärande i organisationer. Och vi diskuterade lärandet inom innovation. Sedan kom en professor från Danmark. Han tog med sig massor med Lego bitar. Han uppmuntrade oss att kommunicera genom att bygga med Lego. Vi diskuterade olika sätt att kommunicera sig i innovation.

Plötsligt insåg vi att vi hade skapat en grupp där vi kunde diskutera viktiga aspekter av innovation tillsammans med forskare från olika discipliner. Vi hade lyckats göra det som tidigare kändes omöjligt.

Men andra doktoranderna inom PIEp forskarskola också gjorde liknande saker. Vinit i Luleå, bildade en grupp för att diskutera Open Innovation. Anders på KTH skapade en grupp för att prata om kreativitet. Frida samlade doktoranderna från medicin teknik, Dennis skapade internationella kontakter, och Magnus kontaktade doktorander från en annan forskarskola, Designs forskarskola, för att göra aktiviteter tillsammans. Att vara med i forskarskola innebar för oss att kunna skapa förutsättningar för att möta andra, diskutera, och förstå innovation genom nya perspektiv. Det här tycker jag har bidragit att vi gör bättre forskning nu, helt enkelt.

Det var historien om hur det kändes innan PIEp forskarskola och vad vi kunde göra tillsammans inom den. Vad ska hända nu? Vi vet nu att det är möjligt att göra spännande och viktiga saker. Det är vad vi har gjort, men vad ska hända framöver, vad mer kan vi göra?

Vi vet inte än. Men vi började prata mellan några doktorander när vi var i Stanford. För att PIEp skickade flera av oss där. Ni vet, Stanford, platsen där alla vill vara och upptäcka innovationens hemlighet. Vi försökte också förstå vad det är som händer där. Vi såg studenter som lär sig innovation genom att göra saker, forskare som experimenterar och testar nya arbetsätt och metoder. Kanske är det som är hemligheten. Att det finns en plats för att experimentera. Att man också kan vara innovativ på hur man forskar och undervisar innovation. Vi fick en idé, och det handlar om att kanske är det också möjligt för oss, att upptäcka nya sätt att förstå innovation, att lära innovation och att skapa innovationer. Men hur ska vi göra det? Vi har en idé som har börjat diskuteras. Men vi vet inte exakt vad det ska bli. Men vi vet att det är möjligt. Det är möjligt att göra något nytt, betydelsefullt och meningsfullt.